

Tábor na břehu Váhu vztyčen

Závodníci jsou po dnešním dni roztaženi přibližně na 350 km. První Jiří Kašpar dorazil do CP u Trenčína před půlnocí a po chvíli pokračoval dál do noci.

Hned za stany na závodníky čeká široký, klidně plynoucí Váh. Těžké rozhodování, objet či brodit?

Mílaři utváří s oblibou různě četné skupinky, už druhý den jdou spolu chodci Petr Ozogán a Josef Schovánek. Mají za sebou neuvěřitelných 200 km. Ale na trase jsou i osamocení. Štěpán Mareček se v pravidelné večerní SMS strachoval: „Kopec za Margecanama, pak Poráč, no masakr. Moc mi to dneska nejelo, zákaz za Važcem zůstane pro dnešek jenom snem. Od Spišské jsem strašně dlouho nikoho nepotkal. Jedou se ty míle ještě?“

Schody k horní nádrži přečerpávací vodní elektrárny Čierny Váh jsou evergreenem tohoto závodu. Panorámata jsou odtamtud dechberoucí a jsou za odměnu. Mnoho závodníků tam dnes zažilo euforické chvílky.

Přes Křižnou (1574 m n. m.) na Velké Fatře projel první Jirka Kašpar a jen proletěl. Michal Veber s nováčkem Lubošem Seidlem se krátce zastavili. Oba vypadali v pohodě a bez výrazných známek únavy. A to mají v nohách za necelé 2 dny v těžkém, místy blátivém terénu 420 kilometrů. Michal je ostřílený harcovník, v posledních letech skončil vždy do 5. místa. Luboš je překvapení a velká neznámá.

V 18:15, po 520 km Jiří Kašpar v povinné SMS psal: „Ahoj, dnes je to časovka na 200 km. Jestli to dám až do Trenčína, tak jsem bůh.“ A my doplňujeme: Jirka to dal, ale bůh je jenom jeden...